

Każda sytuacja życiowa człowieka, jeśli patrzy się na nią oczyma wiary, jest dla niego jakimś wezwaniem Bożym. Także i szczególnie trudna sytuacja, jaką jest choroba. Każda choroba przypomina nam, chrześcijanom, że nasze przebywanie na ziemi jest tylko czasowe. Nasza ojczyzna jest w niebie.

Choroba i cierpienie chrześcijanina mają wielkie znaczenie dla samego chorego jak i dla całego świata. W ochrzczonego żyje Chrystus, ochrzczony cierpi z Chrystusem i przez to przyczynia się do zbawienia własnego i całego świata. Zadaniem chorego jest, aby swoim przykładem napominał innych, by nie zapomnieli o sprawach istotnych i wartościach wyższych. Dopomaga mu w tym przyjęcie sakramentu namaszczenia, w którym do chorego przychodzi Chrystus Pan, Ten, który troszczy się o chorych, uzdrawia ich dusze i ciała; cierpiał dla nas, ludzi i zbawia nas prze ofiarę swoich cierpień.

Sakrament namaszczenia chorych udziela łaski Ducha Świętego, która podnosi zaufanie człowieka chorego do Boga, umacnia go w cierpieniach, pomaga mu do zbawienia, pomaga wrócić do zdrowia, jeśli jest to pożyteczne dla zbawienia duszy, gładzi grzechy powszednie, a również ciężkie, jeśli przyjęcie sakramentu pojednania jest niemożliwe.

Przygotowanie mieszkania: stół nakryty białym obrusem, krzyż, świeca. W czasie udzielania sakramentu namaszczenia chorych powinni modlić się wspólnie także domownicy.

Sakramentu namaszczenia chorych można udzielić w następujących przypadkach:

- jeśli jest poważna choroba
- osobom starszym wiekiem
- przed operacją medyczną
- nieprzytomnym lub psychicznie chorym, jeśli można przypuszczać, że w normalnych warunkach życzyłyby sobie przyjęcia tego sakramentu.

Odrzućmy fałszywe myślenie i odczucia związane z Namaszczaniem Chorych. Absolutnie nie można tego Sakramentu łączyć i kojarzyć ze śmiercią! **SAKRAMENT CHORYCH MOŻNA PRZYJAĆ WIĘCEJ RAZY W CIĄGU ŻYCIA ! SAKRAMENTU TEGO NIE UDZIELA SIĘ ZMARŁYM!**